

GÜNDEM

Müslümana Hakaret: “Namaz Kılıyor musun?”

Erdem UYGAN*

Sık sık duyduğumuz bir söz vardır: “Türkiye’nin %99’u Müslümandır.” Rakam farklı farklı ifade edilebiliyorsa da hep doksanın üzerinde olmuştur. Gerçekte ise bu rakam olsa olsa kendisine Müslüman diyenlerin oranını yansıtıyor olabilir.

Müslüman demek Allah’a teslim olmuş olan, “Allah ne diyorsa o” diyebilen kimse demektir. Bu da imanı yani Allah’a güvenmeyi gerektirir. İman eden kişiler ise Allah’ın kitabında şöyle tanımlanmaktadır:

“Müminler o kimselerdir ki Allah anılınca yürekleri titrer, Allah’ın ayetleri okununca o ayetler onların imanlarını artırır ve yalnız Rablerine güvenip dayanırlar. Namazlarını kılar, kendilerine rızık olarak verdiklerimizden hayra harcarlar. Gerçek müminler işte onlardır. Onlar için Rableri katında dereceler, bağışlanma ve değerli rızık vardır.”
(Enfâl, 8/2-4)

Sadece bu ayetlere baksak bile “iman” keli-

Namazın, olmazsa olmaz;
alkolün, olursa olmaz olduğu
bir dine sahip toplumda sokak
ortasında içki içmek normal,
okulda namaz kılmak anormal
karşılanmamalıydı.
Sokakta saatlerce içki
içene karşı alınacak
kısıtlayıcı tedbirler özgürlüğe
müdahale, iş yerinde 3 dakika
namaz kılabilmek için yapılan her
girişim ise yobazlık ve irtica
olarak algılanır hale gelmemeliydi.

* Radyo Programcısı

mesi ile ne kast edildiği hakkında fikir sahibi olabiliyoruz: Gerçek Müminler, bu dünyada Allah'ın emrinden çıkmayan ve asıl *"Rableri katındaki dereceler, bağışlanma ve rızık"* tercih eden kimselermiş. *"Allah'ın ayetlerinin okunması onların imanını artırıyor"*. Demek ki her şeyden önce, müminler Allah'ın ayetleri okunduğunda, o ayetlerde Allah'ın ne söylediğini anlıyorlarmış. Zaten anlayıp kavradıkları içindir ki tam tatmin oluyor ve *"yalnız Rablerine güvenip dayanıyorlar"*. O halde aslında anlaşılardan yapılan ve "okuma" olduğu iddia edilen faaliyet, gerçekte olsa olsa "sayıklama" diye adlandırılabilir; yani "şuursuz mırıldanma".

Gerçek müminlerin olmazsa olmaz bir özelliğini daha öğreniyoruz bu ayetlerden. Aslında hepimizin bildiği bir özellik: *"Namazlarını kıllarlar"*. O halde mümin olup Allah'ın ayetlerine teslim olmuş bir Müslüman için namaz kılmamak gibi bir alternatif ortaya çıkıyor mu? Ya da tersten soralım: Namaz kılmak gibi bir gündemi olmayan bir kişinin Müslümanlık iddiası ne kadar ciddiye alınabilir

Bu ayetlerle değerlendirildiğinde, yazımızın başında bahsettiğimiz o klişeleşmiş ifadedeki yüzde değeri şimdi kaç gösteriyordur, dersiniz?

Elbette amaç kimsenin inancını nasıl ifade ettiği veya ne kadar yaşadığı ile ilgili sorgulama yapmak değildir. Amaç, Allah'ın ayetlerini Allah'ın kullarına hatırlatmak ve gerçekleri göstermekten ibarettir. Hatta Nebimiz Muhammed (S.A.V)'in bile bundan öteye bir gö-

revi olmamıştır:

"Öyleyse sen bilgi ver; senin görevin sadece bilgi vermektir. Yoksa tepelerine dikilecek değilsin." (Ğaşıye, 88/21-22)

Namaz kılmamanın aslında dünyayı ve arzularımızı tercih etmek olduğunu bir başka ayetten daha, yine çok çarpıcı bir biçimde öğreniyoruz:

"Onların arkasından gelenler arzularına uyarak namazı ihmal ettiler. Onlar yakında yanlışlarıyla yüzleşeceklerdir." (Meryem, 19/59)

Demek ki namazı ihmal etmek, kabul edilebilir bir durum değil. Üstelik bu ayetten, namazın büsbütün terk edilmiş olmasını anlamamız da şart değil, zayi edilmiş, yani içi boşaltılmış, bir gösteriş ritüeline dönüştürülmüş olduğu durumu da anlaşılabilir. Yani namazı bırakın tamamen terk etmeyi, gereken özeni göstermemek, gereği gibi eda etmemek bile arzulara uymak, yani dünyayı ahirete tercih etmek anlamına gelmekte. Peki, Alemlerin Rabbi tercihini dünyadan yana kullananları hangi sınıfa dahil ediyor?

"Kalbi iman dolu iken ağır baskı altında olan dışında her kim, inandıktan sonra Allah'ı görmezlik eder ve görmezliği içine sindirirse, Allah'ın öfkesi onların üstünde olur. Onlar için büyük bir azap vardır. Bu onların, şimdiki hayatı (el-hayat ed-dünya) sonrakinden (el ahira) çok sevmeleri sebebiyledir. Allah kâfirler (Allah'ı görmezlikten gelenler) topluluğunu yola getirmez." (Nahl Suresi 106-107. ayetler (ayrıca bkz. İbrahim Suresi

2-3. ayetler)

Açıkça görülmektedir ki Allah Celle Celaluhu, dünyayı ahirete tercih etme eylemini "kafirlik" olarak adlandırmaktadır. Yani bizim kendimiz için Müslüman ismini kullanmamız bir şey ifade etmemektedir. Önemli olan Allah'ın bize Müslüman demesidir.

Müslümanlık iddiasını taşıyanların, namaz kılmamak gibi bir eylemi akıllarına getiremeyecekleri bu ayetlerden açıkça görülüyor ancak Kur'an'ın muazzam ifadeleri ile konuyu iyice pekiştirmeye devam edelim.

Namaz aslında Müslümanlığın göstergesidir. Yani namaz kılan birinin Müslüman olduğu kanaatine varılır. Fakat bunun tersinin de doğru olduğunu yani namaz kılmayana Müslüman demeye dilimizin varmayacağını da yine Allah'ın ayetlerinden görelim:

"Eğer tevbe ederler, namazı kılarlar ve zekatı verirlerse din kardeşleriniz olurlar. Biz ayetlerimizi bilenler topluluğu için açıklarız." (Tevbe, 9/11)

Ayete göre bir kişinin "din kardeşimiz" sayılması için namaz kılması ve zekat vermesi gerekiyor. Bir kişiyi dinde kardeşimiz olarak görmemiz için evvelce yapmış olduğu fiillere bakılmaksızın namaz kılması ve zekat vermesi, başlıca göstergeler olarak kabul ediliyor. O halde bu iki eylemi yapmayan kişi ile aynı dine mensup olduğumuz söylenebilir mi? Çünkü;

"Müminler ancak kardeşirler. Öyleyse kardeşlerinizin arasını düzeltin ve Allah'a saygı duyun ki merhamet olunaszınız." (Hucurat

49/10)

Bu ayete göre Müminler kardeşlerse, Tevbe Suresi 11. ayetine göre namaz kılmadıkça kardeşimiz olamayacak bir kişinin mümin olduğu söylenebilir mi?

Mademki bizler Müslüman olduğumuzu söylüyor ve böyle bir ülkede yaşıyoruz, o halde şimdiye kadar namaz; hayatımızın su içmek, kahvaltı yapmak gibi rutin bir parçası haline gelmiş olmalıydı. Devlet dairesinde veya özel sektörde kimsenin namaz kılmak için bırakın köşe bucak kaçmayı, birilerinden izin alması bile gerekmemeliydi. Çünkü aynı kişi su içerken saklanıyor veya izin alıyor muydu? Ya da su şişesini yanında gizlice taşıyan bir insan var mıydı?

Mesela "okullarda mescid olur mu" gibi bir konuyu tartışmak, böyle bir toplumun aklına bile gelmemeliydi. Yakınlarda mescid olmadığında herhangi bir yerde; parkta, bahçede, deniz kenarında, hatta şehir hatları vapurunda namaz kılmak hiç kimsenin yadırgayacağı ve dikkatini çeken bir davranış olmamalıydı. Hatta bu gibi durumlar için her sosyal alana bu ibadeti kolaylaştıracak tedbirler alınmalıydı. Çünkü bu gibi yerlerde susadığı için su içen kişiler hiç de dikkat çekmiyorlardı. Susuz insan yaşar mıydı? Peki namazsız Müslüman?

Bir Müslümanın gayrimüslim bir ülkeye gittiğinde en çok dikkatini çeken ve hayretini gizleyemediği şeyin, fast food dükkanlarında namaz kılmak için bir yerin bulunmaması olmalıydı.

Müslüman olmayanların ise, % 99'unun Müslüman olduğu iddia edilen bir ülkeye geldiklerinde en çok fotoğrafını çektikleri şey, her an her yerde namaz kılan insanlar ve bunun için akla hayale gelmeyecek kolaylıkların ve hizmetlerin sağlandığı mekanlar olmalıydı.

Namazın, *olmazsa olmaz*; alkolün, *olursa olmaz* olduğu bir dine sahip toplumda, sokak ortasında içki içmek normal, okulda namaz kılmak anormal karşılanmamalıydı. Sokakta saatlerce içki içene karşı alınacak kısıtlayıcı tedbirler özgürlüğe müdahale, iş yerinde 3 dakika namaz kılabilmek için yapılan her girişim ise yobazlık ve irtica olarak algılanır hale gelmemeliydi.

Şimdi böyle bir toplumun Müslüman olduğu, kendi iddiası değil midir?

"Namaz kılarken Allah'ı ayakta, oturur halde ve yanlarınız üzerinde anın. Güvene kavuştuğunuzda o namazı tam kılın. Namaz inananlara vakitle sınırlı olarak farz kılınmıştır." (Nisa, 4/103)

Vakitle sınırlı olduğu için günde beş kez muhakkak kılınması gereken, aksi halde telafisi mümkün olmayan bir ibadet, su içmek gibi değerlendirilmelidir. Her Müslüman her an ve her yerde bu ibadeti yapabilecek şekilde hür ve rahat olmalıdır. Çünkü Müslüman, sadece Allah'a teslim olmuş kişinin adıdır. Müslüman için Allah'ın emri birinci sıradadır. O'nun emrini yerine getirmek için kimseden izin alması ve kimseye hesap vermesi gerekmemelidir. Çünkü Müslüman olsun ya da olmasın herkes, tek başına hesabı sadece Allah'a

verecektir. O halde Allah'ın emrini yerine getirmede hiçbir kişi, kurum ve/veya otoritenin sözü bir Müslümanı bağlayamaz.

Ayrıca her insanın her an Müslüman olabileceği de unutulmamalıdır. Allah'ın ayetlerini günde beş kez okuyan insanlar, o ayetleri yaşamlarına geçireceklerdir. Çünkü müminlerin Allah anılınca yürekleri titrer, imanları artar, hayra harcarlar ve Allah'ın rızasını dünya menfaatinin önüne geçirirler. Böyle insanlardan oluşan bir toplumu, kafir olanlar da tercih edecekler, bu vesile ile Allah'ın ayetleri ile karşı karşıya geleceklerdir.

Tüm bunlar gösteriyor ki bir Müslüman'a "namaz kılıyor musun?" sorusunu yöneltmek hakarettir. Ancak maalesef bugün, böyle algılanmamaktadır. Namaz kılmayan Müslüman olabileceği algısı, bu "soru"nun hakaret olarak görülmesinin önünü kapatmıştır. Ancak gerçeği gizlemek onu ortadan kaldırmamaktadır.

Evet! Bir Müslümana "namaz kılıyor musun?" demek hakarettir. Bize bunu sorana cevabımız ancak şu olabilir:

- Sen kılmıyor musun? ■

